

128 régi esztendőről BESZÉL EGY BELVÁROSI HÁZ...

Belváros. Nyüzsgő emberek, hal-
kan sulhanó autók, hatalmas ki-
rakatok: Budapest világvárosi arca.
Sehol egy szemernyi báj, sehol egy
tenyérnyi zöld folt. Hideg szürke
kövek és rohanó emberek.

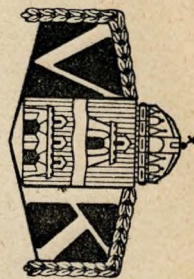
Szervita-tér. A múlt században
Terecskének hívták. Alig volt széle-
sebb egy utcánál. Középen, a mo-
tani Mária-szobor helyén, kocsi-
műhely terpeszkedett. A Bárczy Ist-
ván-utcát akkor Sütő-utcának hív-
ták, mert a mostani iskola helyén
hatalmas pék-műhely állt. A Bécsi-
utca torkolatánál a Fehérhajóhoz
címzett fogadó állt őrt, ami átjá-
róház is volt egyben. Ugyanis a
Bécsi-utcát akkor még nem nyitot-
ták meg és a szállodán kellett át-
menni annak, aki a Terecskéről a
Bécsi-utca felé akart kijutni. Ennek a
szállodának a kapujában öreg gyü-
mölcsös néni ült. *Jókai Mór a
szerkesztőségbe menet tőle vette
napj gyümölcsadagját.* Ilyen volt a
múlt század elején Pest-Buda bel-
városa. Ma már csak a várostörté-
neti évkönyvek, dohos levegőjű
irattárak sárga lapjai s nagyon
öreg emberek beszélnek erről a vá-
rosról. Azóta új házak nőtték ki a
kövek közül. Eltűnt a sütőház, a ko-
vácsműhely helyén szobor szokken
a magasba, a Terecskéből tér lett.
Igazi belvárosi tér. *Egyetlen ház
maradt itt meg, amelynek kövei a
hozzáértőknek a régi Pest-Budáról,
a múlt század bájáról és romantiká-
járól beszélnek: a Szervita-tér 8.*
Kívülről olyan, mint a többi ház. A
sötét bolthajtásos kapualj nagy he-
pehupás udvarba vezet. A macska-
köveket két emberöltő koptatta le
ilyen gödrösre. Itt is, ott is egy-egy
félszerszerű kis épület van a falhoz
ragasztva. Egyikben rozsdás vasak,
másikban tüzelőfa, harmadikban ko-
vács-felszerelés s egyéb lomok. Az
öreg kétemeletes ház árnyékában
úgy lapulnak meg ezek a kicsi kali-
bák, mint óriás ember lábánál meg-
húzódó gyermek. Az udvaron sehol
egy lélek. Csend és béke. Minden
ablakban muskátli zöldel és min-
den ablakon fehérfehér gyolcsfüg-
göny. Beszél a csend. Gondolatban
szinte belát az ember a sötét szo-
bákba, a fehér függönyök mögé. A

bírsalmaszagú almáriumba és a le-
vendulát illatozó szekrényekbe a
divatját múlt ruhák közé. S rán-
cosarcú öreg anyókat lát, amint
aranyos hajú gyermekeknek mond
mesét, vagy éppen szalagot köt a
hajjukba. *Mert a mesékben csak öre-
gek és gyermekek vannak.* Ez az
udvar néma csendjével, mozdulat-
lanságában pedig olyan, mint egy
mesekönyvből kivágott lap.

A háztömb baloldalán sötét űr
tátong. S-alakú homályos alagút:
átjáró folyosó. A félhomályban ajtó-
körvonalai tűnnek fel. Két helyen
napfény szűrődik be két tenyérnyi
udvarról. Egyik alig nagyobb, mint
egy jól megtermett asztal. Ezekben
az udvarokban is csend van. Csend,
kopott macskakövek, hulló vakolat
s fehér gyolcsfüggönyök, zöldelő
muskátlik. Itt nincs sehol egy lélek.
Békesség, nyugalom.

A kanyargó sötét folyosó a Fe-
hérhajó-utcába vezet ki. A háztáb-
lán a 3. szám. *A supraportán vas-
ból kovácsolt számok: 1821. Szer-
vita-tér 8., Fehérhajó-utca 3. Két
kapu, három macskaköves udvar,
egy sötét folyosó s 128 év.* Egy vé-
letlenül ittfelejtett multszázad a
Belváros kellős közepén...

B. N. A.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: <i>B. N. A.</i>		Cím: <i>128 régi esztendőről beszél egy belvárosi ház</i>		Forrás: <i>Helyes</i>	
(Hely)		1949. július 8.		(Idő)	
(Köt. v. fiz.)		(Oldal)		Helyszám	
Tárgy: <i>128. 3</i>		Hely: <i>Szervita tér 8.</i>		Oszályozás	